

HRavě bezkatastrofálně letňo- zimňo dvojpololetní občasník

Ročník : MMXVIII

Bučina 21. 7. 2018

Číslo : Třicetdva letňí

Mým národům a taky GR a GŘ

Vážení přátelé, kamarádi

Jak je to zase tady! Je konec! Konec školního roku. Nejoblíbenější konec, na který se (skoro) všichni těší už od 1. září až do 30. června. Vlastně ani ne tak na konec, jako spíš na začátek – začátek prázdnin. Prázdniny jsou totiž jedním z nejužitečnějších vynálezů lidstva (a nebýt toho, že mají taky konec, tak by to byl vlastně vynález nejdokonalejší!). Sluneční paprsky se již dlouho dostávají do kondice a my všichni jsme plni očekávání, pohody a těšení se na nové a nevšední zážitky. Když přivřu oči a pustím z uzdy svou fantazii, už se vidím na lehátku ve stínu vysoké palmy. Nebo v houpací síti pod jabloní na naší zahradě (stolek s kávou je samozřejmě hned vedle). A za chvíli už v duchu hladím deštěm ohlazené kameny na vrcholku některé z našich krásných hor. Co všechno bych chtěla stihnout? Třeba podívat se do tunelu pod rybníkem (ve slovácké obci Modrá), projít branou do pekla (na hradě Houska), poznat přesný střed naší republiky (na Vysočině u Čihošti), okouknout letadlo hokejistů z Nagana (v Leteckém muzeu v Kunovicích), ochutnat nejsladší borůvkové knedlíky (v krkonošské Chalupě na rozcestí) nebo nejlepší zmrzlinu se všemi svými vnoučaty...

A taky se moc těším, až se znovu vrátím na „místo činu“. Tak jako před deseti lety se potkáme v kouzelné vesničce Bučina. Proč kouzelné? Protože se tady kouzelně cítím – pohoda, úsměvy a radost. To jsou atributy, kvůli kterým stále stojí zato se potkávat! A ještě jedna „maličkost“, vlastně dvě. Část generálního štábu oslavila před deseti lety právě tady své kulatiny. A vzhledem k tomu, že na HBK nejedí žádní zabeďněnci, musí být všem jasné, že se letos bude vše opakovat. Jen s mírným posunem v čase. Těší mne, že Pavel stále nepotřebuje kolečkové křeslo, které zde dostal minule a nejen v pohybu je stále soběstačný. A Tomáš? Na něm je jeho další desítka trochu víc prostorově vidět, už zkrátka není žádný malý střízlík (a že kdysi býval – viděla jsem jeho svatební fotku a stále se z toho nemohu vzpamatovat – zagroškudla je tlustoch...). Stále však s vehemencí sobě vlastní kolem sebe šíří pohodu (a blbiny, samozřejmě!) - a dělá to moc dobře! Oběma svým Generálně-štabním kolegům přeji z celého srdce hodně zdraví a štěstí a stálou chuť vymýšlet a organizovat srandičky, které jsou v tomhle uspěchaném světě tolik třeba! A nám všem ostatním přeji, aby nám ještě dlouho vydrželi - GR, GŘ i naše HBK!

Vaše generální prezidentka Zdena Krejčová

Kolovací email

Posílám kolovací email o tom, že nejsmutnější zvíře na světě je muž, protože má prsa bez mléka, ptáka bez křídel, vejce bez skořápky a pytel bez peněz. Údajně až 80% žen se nevdá, protože zjistily, že kvůli 70gramům klobásy se nevyplatí chovat doma celé prase!!!

Prosím, pošli to dál, ať o tom víme všichni !!!

Vítejte po deseti letech podruhé v Bučině

Vážení přátelé, před deseti lety jsme se k vlastnímu představení obce, díky velkému pracovnímu vytížení s přípravou nedostali a tak nám dovoluňte tak učiniti nyní. První písemná zmínka o naší krásné vesničce je z roku 1167, v nadační listině krále Vladislava I. Petr Lubman toho roku věnoval ves "nabucině" klášteru v Litomyšli. Bučina tak zřejmě patří k nejstarším a nejdéle obydleným místům někdejšího Litomyšlska.

V roce 1781, po vydání tolerančního patentu Josefem II. se naše ves stala střediskem církevního reformního hnutí ve východních Čechách a vznikl zde jeden z prvních sborů evangelických věřících v Čechách. O pět let později pak zde byla postavena evangelická modlitebna sloužící evangelickým věřícím z 33 okolních obcí. V roce 1859 byla v naší obci otevřena první církevní evangelická škola. Místní občan Albín Honzálek se stal prvním učitelem této jednotřídní školy a od roku 1876 obecné školy veřejné. Tolik nejhlavnější milníky z dob dávno minulých.

A kde naši vísku vlastně najdete? Mezi Vysokým Mýtem a Litomyšlí v nadmořské výšce 324 m n. m. Katastrální výměra obce je 384 ha a žije zde 258 obyvatel (pro zajímavost, v roce 1911 zde žilo 511 občanů). Od roku 1999 dostala obec právo od Parlamentu České republiky užívat znak a praporek obce. Obec je od roku 1926 elektrifikována. Vodovod byl vybudován v roce 1928, kanalizace v roce 1938. Od roku 2004 je naše obec i plynofikována. Minulý rok tj. 2017 proběhla velká oslava 850 let od první písemného dokladu o založení obce spojená se srazem rodáků.

V obci stojí kostel svatého Jakuba Většího a evangelický kostel, který spolu s ohradní zdí byl před několika roky prohlášen za kulturní památku. Dále zde při procházce najdete nové dětské hřiště, hřiště, hasičskou nádrž, kterou si každoročně čistí mladí hasiči pro své vodní hrátky.

Jak už jsme se zmínili tak mladí hasiči jsou chloubou této obce. Zúčastňují se hry Plamen a pomáhají i na různých akcích pořádané hasiči ale i obcí. Samotný Sbor dobrovolných hasičů zde byl založen v r. 1909 a ve své úspěšné práci pokračuje do dnešních dnů.

V roce 2008 team nadšenců za pomoci snad všech v obci pořádal 33. Hry bez katastru. Akce se našťastí vydařila. Těchto her se zúčastnilo 28 družstev a Bučina skončila na krásném 9. místě.

Historie Bučiny na HBK

Až po několikaletém urputném snažení zúčastnit se těchto vesnických her se nadšenci z Bučiny dostali na startovní čáru dne 5. 8. 2006 na Mandlu. Prvními soutěžícími byli Ilona Šplíchalová, Jana Duchoslavová, Pavel Duchoslav, Martin Stodola a Martin Shejbal. Poté, čímž se můžeme opravdu pochlubit obec Bučina nechyběla na žádných hrách. Ani letních, ani zimních.

Po vybojovaném čtvrtém místě 4.8.2007 v Boříkovicích jsme přislíbili pořádání her v naší obci. A co jsme přislíbili, to jsme splnili. Dne 19. 7. 2008 jsme pořádl Hry Bez Katastru na našem území. Přípravy byly náročné, což asi potvrdí každý, kdo hry pořádá, ale stálo to za to. V tu chvíli jsme na sebe byli opravdu pyšní, že jsme to vše zvládli. No a píše se rok 2018, deset let poté. A máme tu opět hry na domácí půdě. Těšíme se na všechny, snad nám bude přát počasí a vše se vydaří! Sportu zdar.....

A kdo doposud byl v našem teamu?

Martin Stodola, Ilona Šplíchalová, Jana Duchoslavová, Pavel Duchoslav, Martin Shejbal, Jana Halámková, Martin Pánek, Jaroslav Teplý st., Lada Břeňová, Miroslav Lebeda, Michaela Šrajerová, Roman Šplíchal, Tomáš Břeň, Josef Trunec ml. + přítelkyně Klárka, Jaroslav Teplý ml., Tereška Truncová + přítel Jan, Karolína Lebedová, Jan Beneš ml., Vojta Vostrčil, Filip Lebeda, Roman Šrajer, Vít Grambal, Eliška Šplíchalová a další kamarádi soutěžících

Na setkání s Vámi se těší organizační výbor bučinských nadšenců mohutně podporovaný obecním úřadem, Sbořem dobrovolných hasičů a bučinskými ženami. Ať se všem u nás líbí

Ptejte se GR + GP + GR + GO = GŠ

Pane generální rozhodčí :

Víte co udělá žirafa když jí plivnete do tváře ?

Přijde jí to líto a pokusí se mi to zezdola vrátit, chudinka jedna malá, zakrslá, nedorostlá, zamindrákovaná. A k tomu všemu ještě má hnusně fíjalovej jazyk.

Kolik stojí kilo hrušek, když jedna stojí v širém poli ?

Kilo je tisíc, proto každému doporučuji, aby při nákupu kila hrušek postupně obešel s taškou a připravenou peněženkou tisíc širých polí (pokud to ustojí) a takto snadno se dobře výsledku.

Kdy je úplatek místní a kdy nemístní ?

Kvůli této otázce jsem opakovaně navštívil Brusel, nejvrcholnější soudy evropských zemí a taky bábu kořenářku v lesní jeskyni. Zcela nečekaně byly odpovědi všech těchto reprezentantů pokročilé civilizace shodné: za místní lze úplatek považovat jedině a pouze tehdy, když je na místě poskytnut a současně na místě přijat a současně všemi na místě přítomnými beze zbytku využit. Se mi zdá, že to jsem věděl už dávno, na všech HBK to právě takto probíhalo. Tak VCG ?

Kde nosíš meč ?

Nikde, už bych ho neudržel. Kvůli tomu mne Gandalf nevezal do oddílu.

Paní generální prezidentko :

Víte co udělá žirafa, když jí plivnete do tváře ?

Zpytuje své svědomí slovy: „Už s tím chlastem musím přestat. Zase se mi podlomily kolena!“

Kolik stojí kilo hrušek, když jedna stojí v širém poli ?

Odpověď na tuto otázku je rozhodně hodna mého génia. Je však třeba rozzebrat ji dle možností, které mohou nastat - úloha totiž nemá pouze jedno řešení. Tak tedy - je-li širé pole v mém osobním vlastnictví, pak je kilo hrušek zdarma, urodí-li se. Urodí-li se na hrušni v širém poli, které patří cizímu vlastníkovu, pak odhaduji cenu kila hrušek na 5 minut strachu (podle velikosti hrušek - čím větší, tím méně).

Mají šermíři ostřejší meče než ty jazyk ?

Když trávíte přes dvacet let svůj volný čas mezi šermíři s ostrými meči, kordy i jazyky, pak se vám také v průběhu boje o přežití zostří skoro všechno. Jen ten zrak časem slabne. A to bude důvod, proč se při požití něčeho ostřejšího zrak rozostří a jazyk ztupne. Tak si myslím: kam se hrabe můj jazyk!

Jak smýšlíš o současné vzdělanosti národa a lidech účastnících se HBK ?

Smýšlím o něm velmi zodpovědně, velmi často a velmi zhluboka. Stále docházím k jednoznačnému závěru: současná vzdělanost národa klesá, zatímco lidé účastnící se HBK rostou!

Pane generální řediteli :

Víte co udělá žirafa když jí plivnete do tváře ?

Jelikož tento mohutný africký sudokopytník nemá čím držet ručník, tak má hodně velkého smolíčka a pacholíčka pochopitelně taky. A hlavně, shánějte si kdesi v africké buši krámek s ručníky. Já si osobně myslím, že když už bych byl tak neslušný, a tuto akci tomu nebohému zvířeti udělal, tak mu nic jiného nezbude, než toho sopla nechat zaschnout.

Kolik stojí kilo hrušek, když jedna stojí v širém poli ?

Tak to vím náhodou úplně přesně. Je vidět, že víte kde se máte ptát. Tisíc širých polí a lánů, přece.

Kdy bude zavedeno zpracování výsledků HBK do centrálního registru ?

Vzhledem k neustálým potížím této platformy, si naše výsledky ještě dlouhou dobu ponecháme pro sebe samé. Přece nechcete, aby všichni věděli jak nesmírně utlačované je družstvo z Hnátnice, které vždycky musí prohrát. Zkrátka co si navaříme, to si také pěkně sami sníme.

Nás by zajímalo jak je to z hady, opravdu prdí ?

To si pište, že prdí. A co prdí, to je slabé slovo, ty přímo A nedokážete si představit ten puch v tom teráriu, když se vrátíte z pořádné kalby, kam se potom za něma hrabou bahenní sopky.

Pane generální ombudsman :

Víte co udělá žirafa, když jí plivnete do tváře ?

Já to teda nezažil, takže vlastní zkušenost nemám. Ale vím, že pokud má žirafa tvář ve výšce mých úst, pokud stojí na stejné úrovni, tak musí mít hodně rozkročené přední nohy, aby sklonila hlavu tak nízko k zemi. Pokud ji v tu chvíli plivnu do tváře, asi se nejdříve pracně narovná do stoje vzpřímeného a pak mi nakope a vyrazí mi zuby.

Kolik stojí kilo hrušek, když jedna stojí v širém poli ?

Pokud se na zmíněném poli pěstuje něco jiného než hrušky, je hruška považována za plevel. Pak jsou hrušky levné, ba nestojí nic. Pokud je zmíněné pole určené k pěstování hrušek a ta jediná stojí v širém poli, jistě farmář neobdrží požadovanou cenu za kilo plodu vzhledem k nákladům na obdělání pole. Měkkými a neprodejnými hruškami pak farmář nakrmí svou rodinu a to je k nezaplacení.

Co to znamená ombudsman ?

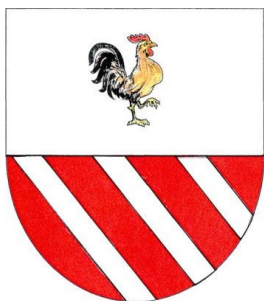
Ombudsman je mimosoudní kontrolní úřad, který je pověřen řešením stížností jednotlivců na jednání veřejné správy. A proto to dělám.

Galerie Elity Her

Naše rubrika Galerie Elity Her má za úkol úplně to samé co její o poznání známější televizní sestřička. Na této stránce se tedy setkáváte s tím nejlepším co se kdy v našich hrách vyskytlo. Dnes se podíváme na družstvo, které si už myslelo, že jsme na něj zapomněli, ale vzhledem k jejich srandovnímu a kamarádskému přístupu k našemu společnému dovádění, to skutečně není možné. Dnešní galerie je proto vyhrazena družstvu Makova, které se se svými 26-ti starty, rozhodně neztrácí ve startovním poli.

Makov

Obec Makov se rozkládá na úpatí Českomoravské vrchoviny 10 km západně od Lito-myšle.

První písemná zpráva o Makovu je z roku 1349. Počátky Makova však sahají do konce 1. tisíciletí, jak napovídá jeho jméno, odvozené od planého máku. Jména odvozená od přírodních názvů patří totiž k nejstarším. Dominantou Makova je kostel sv. Víta s věží vysokou 42 m. Největší chloubou zdejšího kostela je obraz od Mikoláše Alše.

Mezi zdejší slavné rodáky patřil Jan Lenocho, významný český politik přelomu stoléní. Z Makova pochází také předci národního umělce Vin-

cence Makovského.

V obci se nachází mateřská škola, základní škola pro 1-4 třídy, Sokolovna (kulturní dům), Hasičský dům se společenskou místností, prodejna smíšeného zboží a pohostinství.

Makovem prochází neznačená cykloturistická trasa z Růžového paloučku do Toulovcových maštalí.

Družstvo Makova vznikalo velmi pozvolna.

Nejdříve jezdil kapitán družstva Luboš Liška se svými sestřenkami a kamarády jen jako diváci. Protože jsou stejně stělení, jako ostatní družstva odhodlali se „makováci“ vyzkoušet si na vlastní kůži co znamená HBK. V Dolní Dobručce se zúčastnili poprvé a skončili na krásném pětadvacátém místě. No jo z divácké tribuny to vypadá trochu jinak.

Naštěstí kapitán Luboš fandí srandě dlouhodobě a rok co rok shání osazenstvo svého družstva povětšinou ze svého příbuzenstva (ještě že má tak rozvětvenou rodinu). V posledních pár letech se přidala i Lucka Sedliská, která převzala agitační starost se sháněním členů.

Vytrváváme a na zimních hrách na Kunčicích jsme startovali již na 26 hrách. A to není zdaleka konec.

Docela nás mrzí, že na letní hry nejezdí ostatní družstva o den dříve, rádi by jsme se družili. I přes to je super, že je ještě pár nadšenců, co si najdou čas a na hry jedou už v pátek a odjíždějí až v neděli.

Jako jsou LITOMYŠL, SLOUPNICE, MANDL a MAKOV.

Takže Sportu zdar a srandě zvlášť a „Jukehan čung bek zon“

#VAŠI MAKOVÁCI#

Řekli o (po) hrách

V této stálé rubrice se setkáváte s názory očitých svědků či přímých účastníků našich „šíleností“ a tím tato rubrika pomáhá monitorovat pocity a nálady bezprostředně při, nebo po činu.

U příležitosti významného životního jubilea jsme Generálnímu rozhodčímu HBK položili dvě zvědavé otázky :

1. Na kterých hrách Vám bylo za uplynulých 26 let nejpříjemnější ?

GR: Tady je rozhodování hodně těžké, protože při hrách mi bylo dobře všude, blbě se mi dělalo někdy před (při přípravných výběrech a předběžných kontrolách) a někdy zase po (třeba po urputném bezprostředním nočním hodnocení anebo při následných brutálních dozvucích). Rád vzpomínám na zimní hry v České Třebové Na Horách, které v roce 1999 organizovali přátelé z Orlických novin a příprava ležela hodně na kolegovi Glaserovi a my mu museli vydatně pomáhat těsně před startem. Tam příjemný pocit pramenil hlavně z toho, že nás nevyhnal brblavý souseď a všechno se i přes nevyhovující časovou napjatost a sněhovou břečku stihlo, a já si pak říkal, že mne už nemůže nic překvapit.

Za nejpříjemnější bych si subjektivně dovolil označit 39. letní HBK na Kunčicích, tam jsem se bavil výborně, protože na mne nezbyly žádné starosti a to mé přirozené lenosti vyhovuje velmi. Ostatně v poslední době jsou pořadatelé skvělí a zcela soběstační vlastně všude. Moc pěkně se mi vzpomíná i na letní hry v Tisové v roce 2009 (pamatujete na ty lijáky, v jejichž důsledku se program musel redukovat ?), protože já jsem si přímo z nich, (tedy vlastně trochu oklikou, jelikož jsem vezl domů ředitele a před odjezdem z hřiště jsem ho musel odervat od pohárku), odjel k narození vnoučka s pořadovým číslem 3.

2. Na které hry si nejčastěji vzpomenete v souvislosti s počasím ?

GR: Pěkně usmažený jsem byl v létě 2013 v Přívratu, to si GŘ rozčísil čelo o vlastní schod, a s umným žebříčkem nad okem se schoval pod přístřešek a tam odtud mne dálkově ovládal bez ohledu na sluneční úpal a moji žízeň. Nádherné byly „zimní“ hry na Březinách s pilinovým sněhem v roce 2002. Ovšem bezkonkurenční byly letní hry na Mandlu v roce 2006, kdy nám při vodní soutěži na rybníce v ledovém dešti a větru tvrdly bradavky bez rozdílu pohlaví. A toho rumu co se spotřebovalo na rozmrznutí. To mne tenkrát napadlo, jestli by skutečně neměli organizátoři HBK skládat nějakou kauci právě s odpovědností za správné počasí, kterou by opatroval a o jejím užití rozhodoval generální štáb nebo přímo já.

Jsem moc rád, že se mnou souhlasíte. Váš GR.

Nej HBK

V této stálé rubrice Vás seznamujeme se všemi nej našich her. Dnes si podíváme na nejúspěšnější družstva v tzv. medailovém žebříčku, čili v počtu umístění na stupních vítězů :

Medailový žebříček aneb nejvíce umístění na stupních vítězů

Dolní Dobrouč	32	14xZ, 11xS, 7xB	Přívrat	6	2xZ, 2xS, 2xB
Klášteřec nad Orlicí	13	5xZ, 3xS, 5xB	Janov	6	1xZ, 1xS, 3xB
Březiny	11	2xZ, 6xS, 3xB	Kunčice	4	3xZ, 0xS, 1xB
Mandl	10	1xZ, 5xS, 4xB	Horní Čermná	3	2xZ, 0xS, 1xB
Sloupnice	9	4xZ, 3xS, 2xB	Litomyšl	3	1xZ, 1xS, 1xB
Jarošov	7	4xZ, 2xS, 1xB	Čistá	3	0xZ, 1xS, 2xB

Udělena další ocenění GŠ HBK

Jak se stalo již tradicí, bylo projednáváno další udělení nejvyšších ocenění GŠ HBK. Bylo rozhodnuto o dvou dalších a tak v rámci zahajovacího ceremoniálu v Bučině budou slavnostně předána tato ocenění :

Blahopřejný list GŠ HBK

Pavlovi Neumeisterovi

u příležitosti jeho významného životního jubilea, za to, že ani jeho přibývajícím věkem nemá vliv na funkci

Zvláštní cenu GŠ HBK za aktivní přístup k HBK Přípravnému a organizačnímu výboru z KUNČIC
za osobní obětavost a statečnost při přípravě 52. HBK, za příkladné naplňování a šíření hlavní myšlenky HBK

Hodina filozofie

Staříčský profesor stojí před třídou a na katedře má několik předmětů. Beze slova vezme velkou sklenici a začne jí plnit kameny, když jí naplnil zeptal se studentů, jestli je sklenice plná. Studenti souhlasili.

Poté vzal profesor drobné oblázky a vysypal je do sklenice. Trochu s ní zatřepal a oblázky vyplnily mezery mezi kameny. Potom se opět zeptal studentů, jestli je sklenice plná. Studenti opět souhlasili. Nakonec vzal profesor písek, vysypal jej do sklenice a písek vyplnil i ty nejmenší mezery.

„A nyní si představte,“ řekl profesor, „že to je Váš život. Kameny jsou ty podstatné věci – vaše rodina, váš partner, vaše zdraví, vaše koníčky – zkrátka věci, které v případě, že vše ostatní ztratíte, stále dokáží naplnit váš život. Oblázky jsou ostatní věci, které také stojí za povšimnutí – vaše práce, váš dům, vaše auto. Písek jsou všechny ostatní maličkosti.“

„Když sklenici naplníte nejprve pískem, nezbude žádné místo na kameny a oblázky. A stejné je to i v životě. Starejte se především o kameny, oblázky vám přinese řeka života a písek si vás najde ať chcete nebo ne.“

Do nastalého ticha vstal nadějný student Tomáš Fiala a do profesorovy plné sklenice nalil láhev piva. Teď teprve byla profesorova sklenice skutečně plná.

Tomáš tím dokázal, že bez ohledu, na to, jaký je váš život, prostor na pivo se vždycky najde !!!

Sebráno od kačerů (i kačen a jiné drůbeže)

V této rubrice pro Vás naši redaktori s nasazením života shánějí „důvěrné“ informace ze zákulisí HBK. Dnes je středem pozornosti opět Generální štáb HBK.

Že se Generální štáb HBK nechává při konzultačních schůzkách zadarmo hostit je již běžná i když nechtěná praxe.

Ale, že členové Generálního štábu HBK jsou schopni pro kus žvance se převléknout do čehokoliv je mírně alarmující !!!

Varování redakční rady HBKaleidoskopu !!!!!

Upozorňujeme čtenáře, že všechny chyby, které v obsahu tohoto čísla najdou, jsou na svých místech zcela záměrně a tudíž kdo by chtěl práci redakční rady kritizovat nechť si napíše svoji stížnost ve dvojím vyhotovení na níže uvedenou adresu generálního ombudsmana, který je k tomu patričně vybaven a plně kompetentní.

Kontaktní adresy :

- na redakční stůl : Tomáš Stejskal, Kunčice 60, Letohrad, 561 51, tel. 465 322 077, 603 254 993
Email: hbkaleidoskop@hbk.cz příspěvky a návrhy do občasníku
gs.hbk@hbk.cz dotazy na členy GŠ HBK
www: <http://www.hbk.cz>
- pro zasílání darů : Pavel Neumeister, Dolní Dobrouč 554, 561 02 (furt nic)
- pro zasílání peněz : Zdena Krejčová, Dolní Dobrouč 571, 561 02 (taky furt a taky nic)
- pro vyřešení fšeho : Jaroslav Hubálek, Petrovice 25, Lanškroun, 563 01

Tento výtisk v originální kvalitě je k dispozici na www.hbk.cz v odkazu HBKaleidoskop.